

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Obdo/56/2025
Identifikačné číslo spisu:	1718200748
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Sedláčková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1718200748.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Andrey Sedláčkovej a členiek senátu Kataríny Pramukovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v spore žalobcu Trade agency SK s.r.o., so sídlom Karpatské námestie 10, Bratislava, IČO: 46 032 495, zast. Lawyer Company, Občianske združenie, odborová organizácia a organizácia zamestnávateľov, so sídlom Palárikova 3177/31, Bratislava, IČO: 42 177 944, proti žalovanému 1/ Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653, zast. AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., so sídlom P.O. Hviezdoslavova 10625/23B, Martin, IČO: 36 865 036, proti žalovanému 2/ U9, a.s., so sídlom Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 35 849 703, zast. STANĚK VETRÁK & PARTNERI, s.r.o., so sídlom Dunajská 15, Bratislava, IČO: 36 795 038, za účasti intervenienta 1 na strane žalovaného 2/ H.P., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XXXX/XX, T. a za účasti intervenienta 2 na strane žalovaného 2/ EMO - CAR, s.r.o., so sídlom Murgašova 9, Banská Bystrica, IČO: 36 638 340, zast. M&L advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hurbanova 8, Banská Bystrica, IČO: 50 926 284 o určenie neplatnosti dražby, vedenom na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 36Cb/32/2018 a o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1Cob/37/2025-311 zo dňa 24.4.2025 takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalovanému 1/, 2/ a intervenientovi 1 a 2 na strane žalovaného 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 1Cob/37/2025-311 zo dňa 24.4.2025 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) vo výroku I. opravil záhlavie rozsudku Okresného súdu Pezinok č. k. 36Cb/32/2018-222 zo dňa 8.6.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 36Cb/32/2018-264 zo dňa 9.1.2023 a záhlavie opravného uznesenia č. k. 36Cb/32/2018-264 zo dňa 9.1.2023 v časti označenia zástupcu žalobcu tak, že správne má znieť: „...Lawyer Company, Občianske združenie, odborová organizácia a organizácia zamestnávateľov, so sídlom Palárikova 3177/31, 811 04 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 42 177 944...“ a záhlavie opravného uznesenia č. k. 36Cb/32/2018-264 zo dňa 9.1.2023 aj v časti označenia intervenienta 1 na strane žalovaného 2/ tak, že správne má znieť: „... H.P., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt H., štátny občan SR...“. Vo výroku II. potvrdil rozsudok Okresného

súdu Pezinok č. k. 36Cb/32/2018-222 zo dňa 8.6.2022 v spojení s opravným uznesením č. k. 36Cb/32/2018-264 zo dňa 9.1.2023 (ďalej aj „rozsudok súdu prvej inštancie“) v napadnutom zamietajúcom výroku I. Vo výroku III. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., III., IV. a V. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku IV. odvolací súd priznal žalovanému 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. Vo výroku V. odvolací súd nepriznal žalovanému 1/, intervenientovi 1 na strane žalovaného 2/ a intervenientovi 2 na strane žalovaného 2/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

2. Odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že sa plne stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že zo strany žalobcu nebola pri označení strán sporu splnená podmienka účasti všetkých subjektov, o ktorých to vyžadoval zákon o dobrovoľných dražbách. V konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby vyplýva nerozlučnosť spoločenstva účastníkov konania z právnej povahy dobrovoľnej dražby, z predpokladov určenia jej neplatnosti súdom, z dôsledkov, ktoré z určenia neplatnosti dražby vyplývajú pre právne vzťahy týchto osôb a tiež aj z toho, že účinok rozhodnutia o žalobe sa musí vzťahovať na všetkých, ktorých práva a povinnosti sa výsledok dražby týka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/66/2008 zo dňa 30. júna 2009). Závery súdu prvej inštancie vyjadrujúce nedostatok pasívnej vecnej legitímácie majú plnú oporu v dikcii § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ktoré taxatívnym spôsobom vyjadruje okruh účastníkov konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. Nakoľko účastníci konania o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby tvoria nútené (nerozlučné) spoločenstvo a keďže ide o závažný zásah do vlastníckych práv, rozhodnutím súdu musia byť dotknuté všetky v zákone určené strany, preto nedostatok vecnej pasívnej legitímácie musí vždy viesť k zamietnutiu návrhu. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie preto rozhodol správne, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol, pričom svoje rozhodnutie logicky odôvodnil. Odvolací súd ďalej uviedol, že neobstojí ani odvolacia námietka, že zo strany súdu nebol riadne poučený a vyzvaný na odstránenie väd návrhu. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že súd prvej inštancie mal postupom podľa § 129 ods. 1 CSP vyzvať žalobcu na označenie všetkých účastníkov konania na strane žalovanej a poskytnúť mu poučenie, odvolací súd uviedol, že súd nemá povinnosť vyzývať žalobcu postupom podľa § 129 CSP, aby doplnil okruh žalovaných, proti ktorým má podľa hmotného práva žaloba smerovať (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 484 s.). Povinnosť poučiť strany sporu ohľadom hmotného práva, ktorá sa vzťahuje aj na poučenie o okruhu účastníkov, presahuje rámec bežných povinností súdu. Takýto postup by bol v rozpore so základnými zásadami procesného práva, ako to vyplýva z ustálenej judikatúry (R 37/2003). Tento postup žalobcovi neodníma právo konať pred súdom, pretože ide o poučenie o tzv. vecnej legitímácii, teda o tom, kto by mal byť účastníkom konania podľa hmotného práva, a nie o poučenie týkajúce sa procesných práv a povinností účastníkov. Poučenie žalobcu o tom, koho má žalovať podľa hmotného práva, by prekračovalo rozsah poučovacej povinnosti súdu a porušovalo by zásadu rovnosti účastníkov konania. Odvolací súd na záver napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne také skutkovo a právne relevantné dôvody, ktoré by privedli pre neho priaznivé rozhodnutie.

3. Žalobca podal proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu v zákonom stanovenej lehote dovolanie, ktorým navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“), aby rozsudok odvolacieho súdu zrušil, ako aj rozsudok súdu prvej inštancie a aby vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania dovolateľ odôvodnil § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. b) CSP.

4. Dovolateľ tvrdil prílišný formalizmus, kedy žalovaní (resp. vedľajší účastník) namietli čisto formálny nedostatok (status vydražiteľa), ktorý fakticky nezmenil nič na tom, že vydražiteľ o prebiehajúcom spore vedel a aktívne v ňom vystupoval. Uviedol, že uplatnenie striktného výkladu § 21 ods. 4 ZoDD slúžilo len na zabránenie vecného posúdenia. Súd prehnane formalistickým postojom odoprel účastníkom autoritatívne rozhodnutie o neplatnosti predmetnej dražby. Následne v dovolaní uviedol komparatívne pohľady so zahraničnými právnymi poriadkami proti prehnanému formalizmu, z ktorých podľa názoru dovolateľa vyplýva, že slovenské súdy nepostupovali v súlade ani s domácimi ústavnými

princípmi, ani s medzinárodne uznávanými štandardmi spravodlivého procesu. Preto by mal dovolací súd aj v tomto prípade napraviť vzniknutý stav. K prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP dovolateľ uviedol, že napadnutý rozsudok závisí od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi najvyššieho súdu doposiaľ nebola jednoznačne vyriešená a zároveň rozhodnutie odvolacieho súdu sa odchyľuje od ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky a aj od judikatúry EŠLP. Konkrétne ide o otázku: „Má byť žaloba zamietnutá pre nedostatok formálneho postavenia jedného z účastníkov (vydražiteľa) napriek tomu, že tento sa reálne zúčastnil konania ako vedľajší účastník a mal možnosť uplatniť svoje práva?“ Táto otázka doteraz nebola v judikatúre najvyššieho súdu riešená, resp. rozhodnutie odvolacieho súdu ju vyriešilo v rozpore s ústavnými princípmi vyjadrenými v judikatúre ÚS SR (napr. I. ÚS 549/2015, III. ÚS 11/2011, I. ÚS 184/2015, I. ÚS 306/2010) a najvyššieho súdu (4Obdo/69/2018), ako aj v rozpore s medzinárodnými záväzkami SR (Dohovor o ĽP). Dovolací súd by preto mal túto otázku posúdiť a zabezpečiť jednotný súlad judikatúry s ústavným poriadkom.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací skúmal, či sú splnené procesné podmienky preto, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo podrobené dovolaciemu prieskumu.

6. Nevyhnutnou procesnou podmienkou v dovolacom konaní je povinné právne zastúpenie dovolateľa. Povinné právne zastúpenie je zakotvené v ustanovení § 429 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom a dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Uvedená povinnosť nemusí byť splnená iba vtedy, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a) CSP), ak je dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. b) CSP), alebo ak ide o dovolateľa v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti Civilného sporového poriadku zastúpeného osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. c) CSP).

7. Dovolací súd pri posudzovaní splnenia zákonných podmienok pre podanie dovolania musí striktne vychádzať z ustanovenia § 429 ods. 1 CSP. Zákonodarcu sa neuspokojil len so stanovením povinného zastúpenia advokátom počas dovolacieho konania, pretože súčasne dovolateľovi tiež uložil povinnosť podať dovolanie, ktoré je spísané a podpísané advokátom. Výmedzené podmienky musia byť splnené kumulatívne.

8. V posudzovanej veci žalobca je zastúpený Občianskym združením Lawyer Company, pričom dovolanie bolo podané osobou JUDr. Mgr. Q. Q., rod. H., ktorý nie je advokátom, čím nie je splnená zákonná podmienka v zmysle ustanovenia § 429 ods. 1 CSP.

9. Dovolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že poučenie rozsudku odvolacieho súdu obsahovalo aj poučenie o povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, a preto nebolo povinnosťou súdu vyzývať na odstránenie uvedenej vady dovolania (§ 436 ods. 1 CSP a contrario).

10. Napriek tomu, že žalobca bol o povinnosti podľa § 429 CSP v odvolacom konaní riadne poučený, súd prvej inštancie dňa 8.7.2025 vyzval žalobcu Trade agency SK s. r. o., aby v lehote 30 dní doručil súdu dovolanie spísané osobou, ktorá spĺňa podmienky stanovené v § 429 ods. 1, 2 CSP, plnomocenstvo udelené takejto osobe pre dovolacie konanie, prípadne doručil súdu doklad o dosiahnutom vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa a poučil žalobcu o následkoch neodstránenia väd dovolania. Prípís súdu bol žalobcovi doručený dňa 25.7.2025, na ktorý žalobca nereagoval v určenej 30-dňovej lehote a vady dovolania neodstránil.

11. Nakoľko nie je splnená osobitná procesná podmienka dovolacieho konania v zmysle § 429 ods. 1 CSP v podobe povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní advokátom a spísania dovolania

advokátom, pričom v konaní nebola preukázaná výnimka podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, najvyšší súd dovolanie žalobcu odmietol podľa § 447 písm. e) CSP.

12. Keďže nebola splnená podmienka povinného právneho zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní, dovolací súd sa nemohol zaoberať prípustnosťou podaného dovolania a následne ani jeho dôvodnosťou.

13. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému 1/, 2/ a intervenientovi 1 a 2 na strane žalovaného 2/ nárok na náhradu trov dovolacieho konanie nepriznal, keďže z obsahu spisu vyplýva, že týmto subjektom v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.